

Abstrakt

Předkládaná práce se zabývá problematikou, kterou nelze v České republice označit za klasickou, ale v době klimatických změn a nutnosti přechodu k bezemisní dopravě a udržitelnému vývoji společnosti, za zcela stěžejní. Práce rámcově představuje unijní (a související národní) právní úpravu typového schvalování nových vozidel se zaměřením na zkušební cykly WLTP a RDE. Disertace analyzuje emisní normy Euro, které definují mezní limity pro znečišťující látky emitované vozidly a zároveň analyzuje unijní právní úpravu emisí CO₂ z nových vozidel. Pro rozvoj bezemisní dopravy je zásadní dostatečná infrastruktura (př. dobíjecí stanice) a z tohoto důvodu je rozebírána předmětná právní úprava týkající se infrastruktury pro alternativní paliva, ale i vybraných alternativních paliv. Práce se taktéž zabývá konkrétními nástroji právní regulace (přímými i nepřímými), jejichž využití by mohlo dopomoci k rozvoji bezemisní dopravy a zároveň zlepšení kvality vnějšího ovzduší, a to zejména ve městech. V rámci nepřímých nástrojů je analyzována státní podpora a další finanční pobídky, jejichž cílem je podpořit rozvoj bezemisní dopravy. Analyzované přímé nástroje právní regulace zahrnují programy zlepšování kvality ovzduší, akční plány a nízkoemisní zóny, které jsou komparovány s německou právní úpravou. Tyto nástroje jsou analyzovány zejména s ohledem na jejich roli, jež mohou sehrát při rozvoji alternativní infrastruktury a alternativních vozidel.